

DOGADAĆ SIĘ (3) *vb pf*

dogadać się (3), [(ukr.) **dohadać się.**]

Zawsze się.

o oraz końcowe a jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie); pierwsze a w inf jasne, w pozostałych formach pochylone.

inf dogadać się (1). ◇ fut 2 sg dogadâsz się (1). ◇ con 1 sg m bym się dogadâł (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

Domyślić się, dociec, zgadnąć, zorientować się, dowiedzieć się dokładnie (3) : Málobym fye niedogadał/ ále owo go mamy/ Lupus in fabula: o tobieć mówimy. *OrzQuin* B3v.

dogadać się czego z czego (1): czego fye z podpisánéy Summy hnet dogadałz. *OrzQuin* A2.

dogadać się z czego (1): Aleć fye zdrády wyftrzegam/ Pierwych [ludzi] vpadki pámiętam: A z tych fye łatwie dogádâć/ Co fye może potym przydâć. *BierEz* R.

[*Ze zdaniem dopełnieniowym: Ale fkađby Roxolani/ Roffanámi/ y Ruffákami álbo Ruśią nâzwáni byli/ trudno fye dohádać. StryjKron* 112 (*Linde*).]

Synonimy: dobaczyć się, domniemać się, domyślić się, dorozumieć się, przejrzeć, przyść.

Formacje pochodne cf GADAĆ SIĘ.

BZ